

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **V. O.**, bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. J. K., advokátom so sídlom v L., proti odporcovi **P. K.**, bývajúcemu v P., za účasti vedľajšej účastníčky **K., a.s. V.**, so sídlom v B., IČO: X., o zaplatenie **304,36 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4 C 120/2012, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. októbra 2013 sp. zn. 6 Co 259/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporcovi a vedľajšej účastníčke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplatenia 304,36 € s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla zaplatením opravy čelného skla jeho motorového vozidla, k poškodeniu ktorého došlo vymrštením skalky od osobného motorového vozidla odporcu EVČ: L. dňa 18. januára 2012. Odporca uznal uplatnený nárok na náhradu škody, vedľajšia účastníčka odmietla plniť z titulu zmluvného poistenia z dôvodu, že čelné sklo bolo poškodené na viacerých miestach v takom rozsahu, že nebolo možné vykonať len opravu skla.

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo 14. marca 2013 č.k. 4 C 120/2012-161 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť do 3 dní navrhovateľovi 253,63 € s príslušenstvom, návrh vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané existenciu škodovej udalosti, výsledkom ktorej bolo poškodenie vozidla navrhovateľa vymrštením kamienka spod kolesa motorového vozidla odporcu, t.j. vznik škody v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Súdom priznaná suma

predstavuje skutočnú škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla, pretože navrhovateľ je platcom DPH, preto súd v časti zaplataenie DPH návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie vedľajšej účastníčky Krajský súd v Žiline rozsudkom z 23. októbra 2013 sp. zn. 6 Co 259/2013 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 253,63 € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 16. marca 2012 do zaplataenia zmenil tak, že návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšej účastníčke trovy konania v sume 16,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zmenu rozhodnutia odôvodnil tým, že v konaní nebolo preukázané, že príčinou škody ako následku bola prevádzka poisteného motorového vozidla odporcu, v dôsledku čoho nebol preukázaný kauzálny nexus. Navrhovateľ neunesol v tomto smere dôkazné bremeno, z ktorého dôvodu súd návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil § 238 ods. 1 O.s.p. Namietal, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) z dôvodu nesprávne vyhodnotených zabezpečených dôkazov. Z týchto dôvodov a s poukazom na stanovisko Útvaru dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska (fotokópia č.l. 206) žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vedľajšia účastníčka na strane odporcu sa vo vyjadrení k dovolaniu stotožnila s napadnutým rozhodnutím a označila ho za vecne správne. Poukázala na rozpory vo výpovediach navrhovateľa a odporcu a uviedla, že nie je preukázané (a objektívne preukázateľné), že príčinou škody ako následku je prevádzka motorového vozidla odporcu. Žiadala preto dovolanie zamietnuť.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.),

či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať 1. len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [viď § 238 O.s.p. (pokiaľ ide o rozsudok) a § 239 O.s.p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo 2. len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (viď § 237 O.s.p.).

1. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Z hľadiska legislatívno-technického bol v § 238 O.s.p. zvolený taký spôsob vyjadrenia prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu, so zreteľom na ktorý je zrejmé, že ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. je [špeciálnym (v zmysle konkrétnejším)] ustanovením, ktorého aplikácia má v zmysle právneho princípu „lex specialis derogat legi generali“ prednosť pred (všeobecnejšími) ustanoveniami § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. V nadväznosti na to treba konštatovať, že ak výška peňažného plnenia, o ktorom rozhodoval odvolací súd, neprekročila v určitej veci násobky minimálnej mzdy uvedené v § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu neprípustné, i keď smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci bol návrh na začatie konania podaný 30. augusta 2012; v deň jeho podania určovalo výšku minimálnej mzdy ustanovenie § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 343/2011 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto ustanovenia minimálnu mzdu na rok 2010 predstavovala suma 327,20 €. Trojnásobok tejto sumy je 981,60 €.

Pokiaľ ide o samotnú istinu, navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplattenia 304,36 €, súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal 253,63 € s príslušenstvom a vo zvyšku návrh zamietol. Odvolací súd zmenil prvostupňové rozhodnutia tak, že v časti povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 253,63 € návrh zamietol. Dovolanie navrhovateľa teda smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (253,36 € < 981,60 €). Dovolanie navrhovateľa – napriek tomu, že smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.) – je v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. neprípustné.

Dovolanie navrhovateľa by vzhľadom na to bolo procesne prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999 a R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je však významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je záver (zistenie) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Navrhovateľ procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolateľ namieta, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá však prípustnosť dovolania (viď R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011).

Keďže prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol jeho dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov vzniklo odporcovi a vedľajšej účastníčke (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave29. septembra 2015

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková